עריכת פרוזבול

Gittin (36b)

יבי הָתְקִין הָלֵל פְּרוֹסְבּוּל When Hillel instituted prozbul, בי הַתְקִין הָלֵל פְּרוֹסְבּוּל אַלְמָא לְדָרֵי עֻלְמָא — was it for his generation that he instituted it לְדֵרִי עֻלְמָא בְּדָרִי עֻלְמָא בַּיְרָי עִלְמָא בַּיִּרִי עַלְמָא בַּיִּרִי עַלְמָא בַּיִּרִי עַלְמָא בַּיִּרִי עַלְמָא בַיִּר הוא דְּתַקֵּין — With regard to whether subsequent courts can abolish it: אַ אָמְרַתְּ לְדָרֵיהּ הוּא דְּתַקֵּין מְבַשְלִינֶן לֵיהּ If you say that it was for his generation that he instituted it, then we in subsequent generations can abolish it. But if you say that it was for all generations, too, that he instituted it, But if you say that it was for all generations, too, that he instituted it, — הָא אֵין בֵּית דִין יָכוֹל לְבַשֵּל דְּבְרֵי בֵּית דִין חֲבֵרוֹ then a later court cannot abolish the edicts of another, earlier, court הַא אֵין בִּית דִּין יָכוֹל לְבַשֵּל דְּבְרֵי בֵית דִין חֲבֵרוֹ What is the answer?

קא שְׁמֵע — Come learn, a resolution from the following: דְּאָמֵר שְׁמוּאֵל — For Shmuel said: לא כַּתְבִינָן פְּרוֹסְבּוּל אֶלָּא אִי בְּבֵי דִּינָא דְּכוּרָךְאָא דִּינָא דְּנְהַרְדְּעָא — ``We do not write a prozbul except either in the Court of Sura [Rav's court] or in the Court of Nehardea [Shmuel's court].'' אָאִי סֵלְקָא דַּעְתָּדְ לְדָרֵי עָלְמָא נַמִּי תַּקֵין Now, if you think that it was for all generations, too, that [Hillel] instituted prozbul, בִּישְׁאָר בֵּי דִּינָא נַמִי לִכְתְּבוּ לְכִתְּבוּ בִּישְׁאָר בֵּי דִּינָא נַמִי לִכְתְּבוּ then let them write a prozbul even in other courts.

דיניה פּגון בֵּי דִינָא דְּיִדְיה Perhaps when Hillel instituted the law of prozbul for all generations, he did so only for courts such as his own court, וּכְרַב אַמִּי וְרַב — and like the courts of Rav Ami and Rav Assi, which are powerful enough to declare money ownerless; אַכָּל לְכוּלֵי עָלְמָא לֹא — but for all other courts, he did not institute prozbul.

Gittin (37a)

The Rabbis studying in the academy of Rav Ashi would submit their words to one another. I.e. instead of actually writing a *prozbul*, they would simply declare the formula stated in a *prozbul* before an impromptu court composed of a number of their colleagues and thereby orally submit their debts to them.

Yerushalmi Sheviis (10:2, 84b Schottenstein ed.)

רַבִּי חִזְקְיָה בְּשֵׁם רַבִּי יְרְמְיָה בְּשֵׁם רַבִּי יְרְמְיִה בּשֵׁם רַבִּי יִרְמְיִה בְּשֵׁם רַבִּי יִרְמְיָה בְּשֵׁם רַבִּי יִרְמְיָה בְּשֵׁם רַבִּי יִרְמְיָה בְּשֵׁם רַבִּי יִרְמְיִה בְּשֵׁם רַבִּי יִרְמְיִה בְּשֵׁם רַבִּי יִרְמְיָה בְּשֵׁם רַבִּי יִרְמְיִה בְּשֵׁם רַבִּי יִרְמְיִה בְּשֵׁם רַבִּי יִרְמְיָה בְּשֵׁם רַבִּי יִרְמְיָה בְּשֵׁם רַבִּי יִרְמְיָה בְּשֵׁם רַבִּי יִרְמְיָה בְּשֵׁם רָבִּי יִרְמְיִה בְּשֵׁם רָבִיי יִרְמְיִה בְּשֵׁם רָבִּיי יִרְמְיִה בְּשֵּׁם רְבִּיי יִרְמְיִיה בְּשִׁם רְבִּיי יִרְמְיִיה בְּשֵׁם רָבִיי יִרְמְיִים בּיִים יִיים בּיִים בּיי יִרְמְיִים בּיִּים רְבִּיי יִרְמְיִים בְּמִיי יִּיְּמְיִה בְּשֵּׁם רָבִיי יִרְמְיִים בּיִים בּיי יִרְמְיִים בּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּבִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיבִייים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּייבְיים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיים בְּייבִּיים בְּייִּיים בְּיִיים בְּייִים בְּיִיבְיים בְּייִיים בְּייִים בְּיִיםיים בְּייִים בְּיִיים בְּייִייְיִיים בְּייִים בְּייִיים בְּייִים בְּייבְּייִייְיִיים בְּייִיים בְּיבִייים בְּי

Sheviis (Mishnah 83b, Schottenstein ed.)

עָהוּ גּוּפּוֹ שֶׁל פְּרוֹזְבּוּל — This is the text of the *prozbul*: מוֹסֵר אֲנִי לָכֶם — "I am submitting to you, מוֹסֵר אֲנִי לָכֶם — So-and-so, and So-and-so, אִישׁ פְּלוֹנִי וּפְלוֹנִי וּפְלוֹנִי שִּבְּמָקוֹם פְּלוֹנִי שִּבְּמָקוֹם פְּלוֹנִי שִּבְּמָקוֹם פְּלוֹנִי מּשְלוֹנִי שִּבְּעָקוֹם שָּבְּל חוֹב שָׁיֵשׁ לִי שָׁאֶנְבֶּנוּ כָּל זְמַן שֶׁאֶרְצֶה — that every debt due me I shall be allowed to collect whenever I wish." וְּהַדַּיִּנִים חוֹתְמִין לְמַשָּן בּשִּל — And either the judges sign below the text of the *prozbul* or the witnesses sign.

בית דין חשוב

רא"ש - ורבינו תם ז"ל כתב בספר הישר... ואין לכתוב פרוזבול בזמן הזה שאין אנו מומחין כרב אמי ורב אסי, ושוב חזר בו רבינו תם וכתב הוא בעצמו פרוזבול... ומשמע מתוך דבריו דחשיב כולהו רבנן דבי רב אשי בית דין מומחין משום דרב אשי היה גדול הדור, ולא מסתברא הכי אלא משמע דהני אמוראי בתראי לית להו הא דשמואל. [ועי' תוספות שם.]

רמב"ם (ט, יז) - אין כותבין פרוזבול אלא בית דין חכמים גדולים ביותר כבית דינו של ר' אמי ור' אסי שהן ראויין להפקיע ממון בני אדם, אבל שאר בתי דינין אין כותבין.

רמב"ן (ועי' גם ריטב"א) - ונ"ל דהא דאמר שמואל דלא כתבינן פרוזבל אלא או בבי דינא דסורא או בבי דינא דנהרדעא לא קיימא לן כוותיה.

"שו"ת מבי"ט (ח"ב פא) - אף למה שכתב הרמב"ן דלא קיימא לן כשמואל ולא בעינן כגון בי דינא דסורא וכו אפילו הכי בית דין חשוב בכל דור בעינן.

טור - וכותבין אותו אפילו בזמן הזה בכל בית דין דלית הלכתא כשמואל... אלא בכל בית דין ובית דין יכולין לכתבו.

בעל התרומות (שער מה, הובא בבית יוסף) - כל שלשה בקיאין בדין ובענין פרוזבול ויודעים מצות שמיטה והמחום רבים עליהם באותה העיר שהם דרים בה הרי הם באותה העיר ובאותו זמן כבית דין דרב אסי וראויים להפקיע ממון בני עירם כתקנתם הנראה להם כמו הם בדורם.

שלחן ערוך (חשן משפט סז, יח) - ואינו נכתב אלא בבית דין חשוב דהיינו שלשה בקיאים בדין ובענין פרוזבול ויודעים ענין שמיטה והמחום רבים עליהם באותה העיר.

רמ"א - ויש אומרים דכותבין פרוזבול בכל בית דין, ונ"ל שיש להקל בזמן הזה.

ית דין שברומי

מרדכי (סי' שפ) - אפילו נתונין ברומי, פירוש הדיינים כלומר יכול לומר מוסרני לפלוני ופלוני הדיינין שבמקום פלוני אפילו רחוקין ממנו הרבה אף על פי שאינם בפניו שפיר דמי.

מהר"א פולדא - אפילו מוסר הפרוזבול לבית דין שברומי ואינן במקום המלוה והלוה אינו משמט.

תומים (סז, כא) - לא נראה כן מכל הפוסקים דנסתפקו אי בעינן בית דין מומחין, וכי אלמן ישראל שלא יהיו ח"ו בכל תפוצות ישראל מומחים, והרי יכול לומר מוסרני לכם וכו'.

רמב"ן (גיטין לו.) - הכא אינו מוסר להם אלא שכותב מוסרני לכם כלומר בכל מקום שהם יהיו כמסורות לידכם, ואמרו בירושלמי ואפילו נתונות ברומי.

ר"ש סיריליאו - ואפילו נתונין ברומי. השטרות, כובתין לו זה הפרוזול כיון שמוסר דבריו בפניהם.

רמ"א (חשן משפט סז, כ) - ואין חילוק בין אם המלוה בעיר הדיינים או לא כי יכול לומר אפילו שלא בפניהם אני מוסר שטרותי לבית דין פלוני שבעיר פלוני.

מוסרני לכם

מלאכת שלמה - ראיתי... הלשון כך, מוסרני לכם פלוני ופלוני הדיינים שבמקום פלוני את כל חוב שיש לי שאגבנו ע"כ, וישר בעיני מאוד.

רש"י (גיטין לו.) - מוסרני לכם את <u>שטרותי</u> שאתם תהיו נוגשים.

ריטב"א (גיטין לז.) - אמר להו לדייני מוסרני לכם פלוני ופלוני הדיינין שבמקום פלוני <u>כל חוב שיש לי</u> שאגבנו כל זמן שארצה.

מלחמתה של תורה - כי אמר מוסרני כמאן דמסר דמי, משמע דסבירא ליה דאין צריך מסירה ממש רק סגי שיאמר מוסרני.

רמב"ם (פי' המשניות) - אני מעיד אתכם על כך וכך.

תורת זרעים - סבירא ליה דפרוזבול אינו כלל מסירת שטרות וחובות רק הפירוש במוסרני זהו אני מעיד אתכם, וזהו תקנה בפני עצמו שכל שמעיד בפני בית דין שכל חוב שיש לי שאגבנו כל זמן שארצה אינו נשמט.